

”مینی بچی - ست باپ دواران سنگم پر تمہیں ستیہ کا وردان ملتا ہے“

اس لیٹی تم کی پی جوٹ نہین بول سکتی ہو“

پرسن :- نروکاری بنی کی لیٹی آپ بچوں کو کونسی محنت ضرور کرنی ہے؟
 اثر :- آتم ایمانی بنی کی محنت ضرور کرنی ہے۔ پرکٹی کی بیچ میں آتما کو
 ہین دیکنی کا آپاس کرو۔ آتما ہوکر آتما سین بات کرو، آتما ہوکر سُنو، دیہہ پر درشتی
 نہ جائی یہی مکہ محنت ہے۔ اسی محنت میں وگھن پرتی ہے۔ جتنا ہو سکی یہ آپاس کرو
 کہ ”مٹن آتما ہون، مٹن آتما ہون“۔

گیت :- اومر نمو شواہ.....

اومر شانتی . مینی بچوں کو باپ نین سمرتی دلائی ہے کہ سرشتی کا چکر کئی قرتا
 ہے۔ آپی تر بچی جانتی ہو ہر نین باپ سین جو کچ جانا ہے۔ باپ نین جو راستا بتایا ہے،
 وہ دنیا میں کوئی نہین جانتا۔ آپہین پوجیہ، آپہین پوجاری کا اُرت پی تمہیں سمجھایا
 ہے، جو پوجیہ وشو کی مالک بنتی ہے، وہی قر پوجاری بنتی ہے۔ پر ماتما کی لیٹی نہین
 کھینگی۔ سمرتی میں آیا کہ یہ تو بلکل رائیٹ بات ہے۔ سرشتی کی آد مذیہ اُنت کا سماچار
 باپ ہین سُناتی ہے۔ اُور کسکو پی گیان کا ساگر نہین کھا جاتا ہے۔ یہ مہما شری کرشن
 کی نہین ہے۔ کرشن نام تو شیر کا ہے نان۔ وہ شیر ڈاری ہے۔ اُنہر سارا گیان ہو نہ سکی۔
 آپی تر سمجھتی ہو، اُنکی آتما گیان لی رہی ہے۔ یہ وندر فل بات ہے۔ باپ بگر کوئی
 سمجھاء نہ سکی۔ اُتسی تو بہت ساڈو سنت پن پن پر کار کی ہٹ یوگ آد سکلاتی رہتی ہے۔
 وہ سپ ہے پگتی مارگ۔ سنیگ میں تر کوئی کی پی پوجا نہین کرتی ہو۔ وہان تر پوجاری
 نہین بنتی ہو۔ اُنکو کھا ہین جاتا ہے پوجیہ دیوی دیوتا ٹی، اب نہین ہے۔ وہی پوجیہ قر
 اب پوجاری بنی ہے۔ باپ کھتی ہے یہ پی پوجا کرتی ٹی نان۔ ساری دنیا اس سمیہ پوجاری
 ہے۔ نئین دنیا میں ایک ہین پوجیہ دیوی دیوتا ڈرم رہتا ہے۔ بچوں کو سمرتی میں آیا بروبر دراما
 کی پلٹن اُنوسار یہ بلکل رائیٹ ہے۔ گیتا ایپیسوڈ بروبر ہے۔ صرف گیتا میں نام بدل دیا
 ہے۔ جسی سمجھانی کی لیٹی ہین تر محنت کرتی ہو۔ 2500 ورش سین گیتا کرشن کی
 سمجھتی آئی ہے۔ اب ایک جنم میں سمجھ جائی کہ گیتا نراکار پگوان نین سُنائی، اِسہر ٹائمر
 تو لگتا ہے نان۔ پگتی کا پی سمجھایا ہے، جھاڑ کتنا لنبا چوڑا ہے۔ تر لک سکتی ہو باپ
 ہمکو راج یوگ سکاء رہی ہے۔ جن بچوں کو نشچیہ ہو جاتا ہے تو وو نشچیہ سین سمجھاتی
 پی ہے۔ نشچیہ نہین تو خد پی موندھتی رہتی ہے کئی سمجھائین، کوئی ہنگاما تو
 نہین ہونگا۔ نڈر تو آپی ہوئی نہین ہے نان۔ نڈر تب ہونگی جب پوری دیہی ایمانی بن جائی،
 درنا تو پگتی مارگ میں ہوتا ہے۔ تر سپ ہو مہاویر۔ دنیا میں تو کوئی نہین جانتی کہ مایا پر
 جیت کئی پھنی جاتی ہے۔ تر بچوں کو اب سمرتی میں آیا ہے۔ آگی پی باپ نین کھا
 تا من مناؤ۔ پنت پاون باپ ہین آکر یہ سمجھاتی ہے، پل گیتا میں اکیر ہے پرنٹو اُتسی
 کوئی سمجھاتی نہین۔ باپ کھتی ہے بچی دیہی ایمانی یو۔ گیتا میں اکیر تو ہے نان آئی

۾ نمڪ مٿل. هرايڪ بات ڪا باپ نِشچيه بناتي هئ. نِشچيه ٻڌي وجينتي.

تمر آڀي باپ سين ورڻا لي رهي هو. باپ ڪهتي هئ گر هست وهنوار ۾ پي ضرور رهنا هئ. سيڪو يهان آڪر بئنني ڪي درڪار نهين. سروس ڪرني هئ، سينترس ڪولني هئ. تهر هو سئلويشن آرمي. ايشوريه مشن هو نان. پهلي شوڊر مياوي مشن ڪي ٿي، آڀي تهر ايشوريه مشن ڪي بني هو. تمهارا مهتو بهت هئ. ان لڪشمي نارائڻ ڪي ڪيا مهما هئ. جئسي راجائين هوتي هئ، وئسي راجيه ڪرتي هئ. باقي انهن ڪو ڪهينگي سروگڻ سمپن، وشو ڪا مالڪ. ڪيونڪ اس سميه اوڙ ڪوئي راجيه نهين هوتا. آڀي بچي سمجه گئي هئ ڪ وشو ڪي مالڪ ڪئسي بنين؟ آڀي هر سو ديوتا بنتي هئ تو ڦر انهن ڪو ماڻا ڪئسي جهڪاءِ سڪينگي. تهر ناليچفل بن گئي هو. جنڪو ناليچ نهين هئ وه ماڻا ٿيڪتي رهتي هئ. تهر سيڪي آڪيوپيشن ڪو آڀي جان گئي هو. چتر رانگ ڪوئسي هئ، رائيت ڪوئسي هئ، وه پي تهر سمجهاءِ سڪتي هو. راوڻ راجيه ڪا پي تهر سمجهاتي هو. يهر راوڻ راجيه هئ، انڪو آگ لڳ رهي هئ. پنيور ڪو آگ لڳي هئ، پنيور وشو ڪو ڪها جاتا هئ. آڪير جو گائي جاتي هئ ان پر سمجهايا جاتا هئ. پڳتي مارگ ۾ تو انيڪ چتر بنائي هئ. واسطو ۾ اصل هوتي هئ شو بابا ڪي پوجا، ڦر برهما وشنو شڪر ڪي. ترمورتي جو بناتي هئ وه رائيت هئ. ڦر يهر لڪشمي نارائڻ بس. ترمورتي ۾ برهما سروسوتي پي آ جاتي هئ. پڳتي مارگ ۾ ڪتني چتر بناتي هئ. هنومان ڪي پي پوجا ڪرتي هئ. تهر مهاوير بن رهي هو نان. مندر ۾ پي ڪوئي ڪي هاڻي پر سوار، ڪوئي ڪي گهوڙي پر سوار ڊڪائي هئ. آب ائسي سوار ٿوريئي هئ. باپ ڪهتي هئ مهارتي. مهارتي معنيٰ هاڻي پر سوار. تو انهن نين ڦر هاڻي ڪي سوار بنا ڏي هئ. يهر پي سمجهايا هئ ڪئسي گج ڪو گراه کاتي هئ. باپ سمجهاتي هئ جو مهارتي هوتي هئ ڪپي ڪپي انڪو پي ميا گراه هپ ڪر ليتي هئ. تمڪو آڀي گيان ڪي سمجه آئي هئ. آڇي آڇي مهارتيون ڪو ميا ڪا جاتي هئ. يهر هئ گيان ڪي باتين، انڪا ورنن ڪوئي ڪر نه سڪي. باپ ڪهتي هئ نروڪاري بننا هئ، دئوي گڻ ڌارڻ ڪرني هئ. ڪلپ ڪلپ باپ ڪهتي هئ ڪام مهاشترؤ هئ. اسر هئ محنت. اس پر تهر وجئ پاتي هو. پرچاپتا ڪي بني تو پائي بهن هو گئي. واسطو ۾ اصل تهر هو آتمائين. آتما، آتما سين بات ڪرتي هئ. آتما هين ان ڪانون سين سُنتي هئ. يهر ياد رکنا پري. هر آتما ڪو سُناتي هئ، ديه ڪو نهين. اصل ۾ هر آتمائين پائي پائي هئ ڦر آپس ۾ پائي بهن پي هئ. سُناتا تو پائي ڪو هوتا هئ. درشتي آتما طرف جاني چاهيئي. هر پائي ڪو سُناتي هئ. پائي سُنتي هو؟ هان مئن آتما سُناتا هون. بيڪانير ۾ ايڪ بچا هئ جو سڌيو آتما آتما ڪه لکنا هئ. ميري آتما اس شرير دواران لڪ رهي هئ. مجه آتما ڪا يهر ويچار هئ. ميري آتما يهر ڪرتي هئ. تو يهر آتما ايمان بننا محنت ڪي بات هئ نان. ميري آتما نمستي ڪرتي هئ. جئسي بابا ڪهتي هئ روحاني بچي. تو پرڪتي طرف ديڪنا پري. آتما هين سُنني والي هئ، آتما ڪو مئن سُناتا هون. تمهاري نظر آتما پر پرني چاهيئي. آتما پرڪتي ڪي بيچ ۾ هئ. شرير پر نظر پرني سين وگهن آتي هئ. آتما سين بات ڪرني هئ. آتما ڪو هين ديڪنا هئ. ديه ايمان ڪو چورو. آتما جانتي هئ باپ

پي يهان پر ڪٿي ڪي بيچ ۾ بڻا هئا. اُنڪو هر نمستي ڪرتي هئا. ٻڌي ۾ يهه گيان هئا هر آتما هئا. آتما هين سُنڌي هئا. يهه گيان آڳي نهين ٿا. يهه ديهه ملي هئا ڀارت بڄاني ڪي ليئي اس ليئي ديهه پر هين نام رکا جاتا هئا. اس سميهه تمڪو ديهي اُڀماني بن واپس جانا هئا. يهه نام رکا هئا ڀارت بڄاني ڪي ليئي. نام بگر تو ڪاروبار چل نه سڪي. وهان پي ڪاروبار تو چلينگي نان. پرنٽو ٿر سٽوپرڌان بن جاتي هو. اس ليئي وهان ڪوئي وڪرم نهين بنينگي. اُٿسا ڪام هين ٿر نهين ڪرينگي جو وڪرم بني. مايا ڪا راجيه هين نهين. آب باپ ڪهتي هئا ٿر آتمائون ڪو واپس جانا هئا. يهه تو پُراڻي شريهر هئا ڦر جائينگي ستيگ ٿر ۾. وهان گيان ڪي درڪار هين نهين. يهان تمڪو گيان ڪيون ديتي هئا؟ ڪيونڪ درگتي ڪو پائي هوئي هو. ڪرم تو وهان پي ڪرنا هئا پرنٽو وهه اڪرم هو جاتا هئا. آب باپ ڪهتي هئا هٿ ڪار ڏي.... آتما ياد باپ ڪو ڪرتي هئا. ستيگ ۾ ٿر پاڻ هو تو ساري ڪاروبار پاڻ هوتي هئا. تموپرڌان راوڻ راجيه ۾ تمهاري ڪاروبار ڪوئي هو جاتي هئا. اس ليئي منش تيرت ياترا آد ۾ جاتي هئا. ستيگ ۾ ڪوئي پاپ ڪرتي نهين جو تيرٿون آد ۾ جانا پري. وهان ٿر جو پي ڪام ڪرتي هو وهه ستيه هين ڪرتي هو. ستيه ڪا وردان مل گيا هئا. وڪار ڪي يهان بات هين نهين. ڪاروبار ۾ پي جوڻ ڪي درڪار نهين رهتي. يهان تو لوپ هوني ڪي ڪارڻ چوري ٿئي ڪرتي هئا. وهان يهه باتين هوتي نهين. ڊراما اَنوسار ٿر اُٿسي ڦول بن جاتي هو. وهه هئا هين نروڪاري دنيا، يهه هئا وڪاري دنيا. سارا ڪيل ٻڌي ۾ هئا. اس سميهه هين پوٽر بنني ڪي ليئي محنت ڪرني پري. يوگ بل سين ٿر وشو ڪي مالڪ بنتي هو. يوگ بل هئا مڪيه. باپ ڪهتي هئا پڄتي مارگ ڪي يگيه تپ آد سين ڪوئي پي ميري ڪو پراپت نهين ڪرتي. ستور جو ٿر ۾ جانا هين هئا. گيان بڙا سهج اوڙ رمٽيڪ هئا، محنت پي هئا. اس يوگ ڪي هين مهما هئا جس سين تمڪو سٽوپرڌان بننا هئا. تموپرڌان سين سٽوپرڌان بناني ڪا راستا باپ هين بتلاتي هئا. دوسرا ڪوئي يهه گيان دي نه سڪي. پل ڪوئي چندرما تڪ چلي جاتي هئا، ڪوئي پاڻي ڪي اوڀر چلتي هئا. پرنٽو وهه ڪوئي راج يوگ نهين هئا. نر سين نارائڻ تو نهين بن سڪتي. يهان ٿر سمجهتي هو هر آدي سناتن ديوي ديوتا ڌرم ڪي ٿي جو ڦر آب بن رهي هئا. سمرتني آئي هئا. باپ نين ڪلپ پهلي پي يهه سمجهايا ٿا. باپ ڪهتي هئا نشچيه ٻڌي وجينتي. نشچيه نهين تو وهه سُنڌي آئينگي هين نهين. نشچيه ٻڌي سين ڦر سنشيه ٻڌي پي بن جاتي هئا. بهت اچي اچي مهارٿي پي سنشيه ۾ آ جاتي هئا. مايا ڪا ٿورا طوفان آني سين ديهه اُڀمان آ جاتا هئا.

يهه باپ دادا دونو هين ڪمبائيند هئا نان. شو بابا گيان ديتي هئا ڦر چلي جاتي هئا وا ڪيا هوتا هئا، ڪوَن بتائي. بابا سين پوچين ڪيا آپ سديو هو يا چلي جاتي هو؟ باپ سين تو يهه نهين پوچ سڪتي هئا نان. باپ ڪهتي هئا مٿن تمڪو راستا بتاتا هون پنت سين پاڻ هوني ڪا. آئون، جائون مجهي تو بهت ڪام ڪرني پرتي هئا. بچون ڪي پاس پي جاتا هون، اُن سين ڪاريه ڪراتا هون. اِس سنشيه ڪي ڪوئي بات نه لائي. اُڀنا ڪام هئا باپ ڪو ياد ڪرنا. سنشيه ۾ آني سين گر پرتي هئا. مايا ٿڦر زور سين مار ديتي هئا. باپ نين ڪها هئا بهت جنمون ڪي اُن ڪي پي اُن ۾ مٿن اِنر آتا هون. بچون ڪو نشچيه هئا بروبر باپ هين همين يهه گيان دي رهي هئا، اوڙ ڪوئي دي نه سڪي. ڦر پي اس نشچيه سين ڪتني گر پرتي هئا، يهه باپ جائتي

هٿ. تمڪو پاڻ بننا هٿ تو باپ ڪهتي هٿ مام ايڪم ياد ڪرو، اڙ ڪوئي باتون ۾ نهين پرو. تهر
يهه اٿسي باتين ڪرتي هو تو سمجھ ۾ آتا هٿ، پڪا نڇپيم نهين هٿ. پھلي ايڪ بات ڪو سمجھو
جس سين تمھاري پاپ ناش هوتي هٿ، باقي فالتو باتين ڪرني ڪي درڪار نهين. باپ ڪي ياد
سين وڪرم وناش هونگي ڦر اڙ باتون ۾ ڪيون آتي هو! ديڪو ڪوئي پرشن اُتر ۾ موندجھنا هٿ تو
اُسي بولو ڪ تهر ان باتون ڪو چور ايڪ باپ ڪي ياد ۾ رھني ڪا پرشارت ڪرو. سنشيم ۾ آيا تو
پڙھائي هين چور دينگي ڦر ڪلياڻ هين نهين هونگا. نبض ديڪ ڪر سمجھانا هٿ. سنشيم ۾ هٿ
تو ايڪ پائنت پر ڪرا ڪر دينا هٿ. بهت ڀڪتي سين سمجھانا پرتا هٿ. بچون ڪو پھلي يهه
نڇپيم هو بابا آيا هونگا هٿ، همڪو پاڻ بنا رھي هٿ. يهه تو خوشي رھتي هٿ. نهين پڙھينگي تو
ناپاس هو جائينگي، اُنڪو خوشي پي ڪيون آئينگي. اسڪول ۾ پڙھائي تو ايڪ هين هوتي هٿ. ڦر
ڪوئي پڙهه ڪر لاکون ڪي ڪمائي ڪرتي هٿ، ڪوئي 5-10 رُپيا ڪمائي هٿ. تمھاري ايمر
آبجيڪٽ هين هٿ نر سين نارائڻ بننا. راجائي استاپن هوتي هٿ. تهر منش سين ديوتا بنينگي.
ديوتائون ڪي تو بڙي راجڏاني هٿ، اُس ۾ اونچ پد پانا وهه ڦر پڙھائي اڙ ائڪٽوئي پر هٿ.
تمھاري ائڪٽوئي بڙي اچي هوني چاهيئي. بابا اپني ليئي پي ڪهتي هٿ اُپي ڪرماتيت اوستا
نهين بني هٿ. همڪو پي سمپورڻ بننا هٿ، اُپي بني نهين هٿ. گيان تو بڙا سهج هٿ. باپ ڪو ياد
ڪرنا پي سهج هٿ پرنٽو جب ڪري نان. اچا!

ميني ميني سڪيلڌي بچون پرت مات - پتا باپ دادا ڪا ياد پيار اڙ گڏمارننگ. روحاني
باپ ڪي روحاني بچون ڪو نمستي.

ڌارڻا ڪي ليئي مڪيم سار:-

- (1) ڪسي پي بات ۾ سنشيم ٻڌي بن پڙھائي نهين چورني هٿ. پھلي تو پاڻ بنني ڪي
ليئي ايڪ باپ ڪو ياد ڪرنا هٿ، دوسري باتون ۾ نهين جانا هٿ.
- (2) شرير پر نظر جاني سين وگھن آتي هٿ. اس ليئي پرڪٽي ۾ ديڪنا هٿ. آتما سمجھ،
آتما سين بات ڪرني هٿ. آتما ايماني بننا هٿ. نڊر بن ڪر شيوا ڪرني هٿ.

وردان - پرشارت اڙ شيوا ۾ وڌي پوروڪ وڌي ڪو پراپت ڪرني والي تيور پرشارتي پو

برھمڻ آرٿات وڌي پوروڪ جيون. ڪوئي پي ڪاريه سڦل تب هوتا هٿ جب وڌي سين
ڪيئا جاتا هٿ. اڳر ڪسي پي بات ۾ سيم ڪي پرشارت يا شيوا ۾ وڌي نهين هوتي هٿ تو
ضرور ڪوئي وڌي ڪي ڪمي هٿ. اس ليئي چيڪ ڪرو ڪ امبرت ويلي سين رات تڪ منسا واپا
ڪرمڻا و سمپرڪ وڌي پوروڪ رها آرٿات وڌي هونگي؟ اڳر نهين تو ڪارڻ ڪو سوچ ڪر نوارڻ
ڪرو ڦر دلشڪست نهين هونگي. اڳر وڌي پوروڪ جيون هٿ تو وڌي اوشيم هونگي اڙ تيور
پرشارتي بن جائينگي.

سلوگن - سوچنا اڙ ستيتا ۾ سمپن بننا هين سچي پوترتا هٿ.